

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7959/2025
13.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиља АА и мал. ББ, чији је законски заступник мајка АА, обе из ..., а чији је пуномоћник Стефан Михаиловић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Милена Василић – Стојчић, адвокат из ..., ради утврђивања очинства и вршења родитељског права, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 133/25 од 19.03.2025. године, у седници одржаној 13.11.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж2 133/25 од 19.03.2025. године у преиначујућем делу става првог изреке и у ставу другом изреке, тако што се пресуда Вишег суда у Шапцу П2 19/23 од 29.01.2025. године потврђује у ставу петом изреке за износ од 5.000,00 динара месечно на име издржавања, и у ставу шестом изреке и у том делу се жалба тужиља одбија као неоснована и одбија захтев тужиља за накнаду трошкова другостепеног поступка.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиља за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу П2 19/23 од 29.01.2025. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужени биолошки отац малолетне тужиље ББ из ..., рођене ...2023. године у ..., од мајке АА из ..., а уписано у матичну књигу рођених која се води за матично подручје Шабац, под текућим бројем .. за 2023. годину. Ставом другим изреке, малолетна ББ, поверена је на негу, чување и васпитање тужиљи АА, која ће самостално вршити родитељско право. Ставом трећим изреке, уређен је начин одржавања личних односа малолетне тужиље са туженим, тако што ће се њихово виђање одвијати сваке друге суботе у времену од 09.00 часова до 12.00 часова, што је тужиља дужна да омогући. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да на име свог дела доприноса за издржавање малолетне тужиље, плаћа месечно износ од 25.000,00 динара, почев од 01.09.2023. године па убудуће док ова обавеза по закону траје или се не измени, сваког месеца унапред, а најкасније до 05-ог у месецу за текући

месец, на руке или на текући рачун законског заступника АА, са законском затезном каматом у случају доцње од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, док је заостале рате дужан платити одједном. Ставом петим изреке, тужбени захтев за издржавање малолетне тужиље преко износа досуђеног ставом четвртим изреке, а до тужбом траженог износа од 35.000,00 динара месечно, одбијен је као неоснован. Ставом шестим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 133/25 од 19.03.2025. године, ставом првим изреке, жалба тужиље је делимично усвојена, а делимично одбијена, па је првостепена пресуда преиначена тако што је обавезан тужени да малолетној тужиљи на име издржавања поред износа од 25.000,00 динара, плаћа месечно и износ од 5.000,00 динара, укупно 30.000,00 динара месечно, почев од 01.09.2023. године па убудуће док за то буду постојали законски услови, до 05-ог у месецу за текући месец, на руке или текући рачун законске заступнице, са законском затезном каматом у случају доцње од доспелости сваког појединачног потраживања до исплате, као и да тужиљама исплати трошкове првостепеног поступка у износу од 217.325,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате, док је у преосталом побијаном одбијајућем делу одлуке о издржавању из става петог изреке, првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљама накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 80.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде у преиначујућем делу, тужени је благовремено изјавио ревизију побијајући је из свих законских разлога.

На ревизију туженог тужиље су благовремено одговориле.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је утврдио да је ревизија туженог основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени ВВ је природни отац малолетне ББ рођене дана ...2023. године у емотивној вези коју је имао са њеном мајком тужиљом АА.

Малолетна ББ у време доношења првостепене пресуде имала је две године. Здрава је и нормалног психофизичког развоја. Похађа вртић у ..., где дневни трошкови боравка, када иде у вртић износе 750,00 динара, а када не иде у вртић 250,00 динара. Основне животне потребе малолетне ББ, за исхрану, одећу и обућу, месечно износе око 30.000,00 динара.

Тужиља АА има 34. године и по занимању је Запослена је у ГГ ДОО Шабац, на радном месту оператера, са зарадом од око 50.000,00 динара месечно. Од продаје слика остварује допунску зараду, просечно око 2.000,00 динара по слици. Са дететом живи у стану у ... који је у својини њеног оца.

Тужени има 36. година, и по занимању је инжињер Запослен је у ДД ДОО Шабац, са месечном зарадом од око 161.000,00 динара. Живи са својом партнерком у изнајмљеном стану за који плаћају месечну закупнину од 250 евра.

С обзиром да је утврђено очинство туженог и одлучено да се малолетно дете повери мајци на самостално вршење родитељског права, првостепени суд одлучио је и о начину одржавању личних односа малолетног детета са оцем, као и о доприносу туженог у издржавању малолетне тужиље који је одредио у висини од 25.000,00 динара месечно почев од подношења тужбе па убудуће.

По оцени другостепеног суда, тужени је у могућности да за издржавање малолетне тужиље плаћа месечно износ од 30.000,00 динара без угрожавања властите егзистенције. За основне животне потребе малолетне тужиље потребно је месечно издвојити око 30.000,00 динара, а минимална сума издржавања коју периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту у време првостепеног пресуђења износи 50.318,00 динара, тако да досуђени износ од 25.000,00 динара од стране првостепеног суда, представља половину од овог износа иако је тужени у могућности да за издржавање плаћа износ од 30.000,00 динара. Пошто је обавеза издржавања родитеља подељена, и мајка ће доприносити издржавању најмање износом од 20.000,00 динара месечно, па је, с обзиром на све наведено, другостепени суд обавезао туженог да доприноси издржавању малолетне тужиље плаћањем износа од 30.000,00 динара.

Основани су ревизијски наводи туженог да је другостепени суд погрешно применио материјално право, и то одредбе чланова 160. и 162. став 3. Породичног закона, када је закључио да је тужени у обавези да доприноси месечном издржавању малолетне тужиље већим износом од оног утврђеног првостепеном пресудом.

Критеријуми за одређивање издржавања прописани су у члану 160. Породичног закона, према којем се издржавање одређује у зависности од потреба повериоца и могућности дужника издржавања, при чему се води рачуна и о минималној суми издржавања (став 1). Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2), а могућности издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3). Минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храненике односно за лица на породичном смештају периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом (став 4).

Полазећи од наведених одредаба материјалног права и утврђених могућности туженог као дужника издржавања, те потреба малолетне тужиље као повериоца издржавања, правилно је првостепени суд оценио да допринос туженог месечном издржавању малолетне тужиље треба да износи 25.000,00 динара. Наиме, према изричитој одредби члана 160. став 1. ПЗ, потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Према томе, приступ одређивању потреба малолетног детета индивидуалан је, а законом установљена обавеза суда да води рачуна о минималној суми издржавања при одређивању издржавања, никако нема за циљ било какво уопштавање потреба одређивањем висине испод које се не може ићи, како то погрешно закључује другостепени суд. Минимална сума представља само оријентир како би суд индивидуалну потребу детета правилно одредио. У конкретном случају утврђено је да се потребе малолетне тужиље могу задовољити месечним износом од 30.000,00 динара, уз трошкове за плаћање вртића који дете похађа. С обзиром на веће могућности туженог, тужени свакако треба да доприноси у већој мери издржавању малолетне тужиље, али не у потпуности јер и мајка мора доприносити издржавању. Због тога, с обзиром на могућности оба родитеља, првостепени суд је правилно проценио да тужени треба да доприноси плаћањем износа од 25.000,00 динара месечно.

С обзиром на све наведено, Врховни суд другостепену пресуду је преиначио и првостепену потврдио у одбијајућем делу за износ од 5.000,00 динара на име издржавања, као и у погледу одлуке о трошковима првостепеног поступка применом члана 207. Породичног закона и одбио захтев тужиља за накнаду трошкова другостепеног поступка имајући у виду постигнути успех тужиља са изјављеном жалбом.

Захтев тужиља за накнаду трошкова одговора на ревизију одбијен је као неоснован у ставу другом изреке применом члана 165. став 1. ЗПП, јер одговор на ревизију према одредби члана 411. став 2. ЗПП није обавезна парнична радња, због чега ови трошкови нису били потребни, што се цени применом одредбе члана 154. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић